

la veu de benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 5 DE MARÇ DE 2004 • NÚM. 424 • ANY X • 0.75 EUROS

ESCÀNDOL: Carlos Fabra assegura sota jurament que no li agraden les nostres falles

DEPURADORA

Al 50% i sense lloc clar

Tornen els vols del Mussol i ho explica a les pàgines de La Veu

Acaben les presentacions falleres i l'epicentre festiu es focalitza ara en l'esperada Cavalcada del Ninot

424

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2

EDITORIAL

Licitació poc depurativa: el nostre poble està mancat d'infraestructures ambientals

3

EL TEMA

Encara no se sap quina serà la ubicació d'una depuradora que ja s'eternitza en excés

5

COL·LABORACIONS

Segueixen les col·laboracions de Carles Lluch i Tolito. Torna el Mussol a les nostres pàgines i s'incorpora El Samaruc

6

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

7

FALLES

La presentació de la Paperina i Els Cremats clou les presentacions de les festes josepines

10

MISCEL·LÀNIA

Cartes i col·laboracions

11

MEDI AMBIENT

El professor Bausà parla de la perillosa contaminació per nitrats

15

ESPORTS

Els atletes benicarlandos enregistren bones marques als campionats autonòmics escolars. Ambient faller al camp de futbol

Licitació poc depurativa

Per fi, encara que ho hem d'agafar amb pinces, trauen a licitació la construcció de la depuradora de Benicarló. Ja s'ha publicat. Això, que no vol dir una construcció aviat, és almenys un punt de partida. Encara que resulta sorprenent traure a licitació la construcció d'una depuradora sense tindre els terrenys on s'ha d'ubicar. Ara per ara, aquesta qüestió, segons sembla, segueix sense resoldre's i l'ajuntament, pareix, encara no té, ni ha arribat a cap acord amb els propietaris on suposadament ha d'instal·lar-se aquesta depuradora,

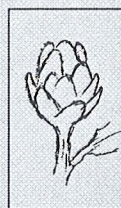
“Encara que resulta sorprenent traure a licitació la construcció d'una depuradora sense disposar dels terrenys on s'ha d'ubicar, esperem que siga una realitat”

Solució per La Rambla: El regidor de mediambient de l'ajuntament de Benicarló, Juan Lores, ha anunciat que les primeres anàlisis van detectar que havia estat la resina la causant d'aquestes anomalies en la canonada. Una resina que procediria dels abocaments efectuats en el sistema per l'empresa química situada en el lloc anys endarrere, ja que segons manté Lores i la pròpia empresa, actualment, no s'estan produint abocaments tòxics. Malgrat tot, com va

la cessió dels terrenys. De tota manera una depuradora que ja surt coixa del calaix (no pot depurar al 100% les nostres aigües residuals, simplement té un tractament primari i secundari), juntament amb el fet de no saber on va, l'hem de mirar amb els ulls tancats. Esperem que quan els obrim tot siga una realitat. Encara que siga a mitges.

Veurem si, tal com diu el nostre regidor del poc ambient que ens queda, les gestions que diu que farà perquè el 2007 tinguem una depuradora amb tractament terciari, el que depura i reutilitza el 100% de les aigües residuals, té la mateixa realitat que l'abocador mancomunat, el tancament de l'abocador del camí Moliners, la solució dels abocaments de merda al Morrongo, el col·lector industrial, ... i fins i tot, on anirà aquesta depuradora. El temps, que sempre en tenim de sobra, ens ho dirà.

advertir l'edil, a conseqüència d'aquests altercats en el passat, la xarxa de sanejament està molt desgastada i es deurà reemplaçar. en les últimes setmanes s'han estat realitzant gestions davant la pròpia empresa i la CHX perquè aquesta fàbrica de productes químics pogués presentar un projecte i que l'organisme li autoritzara a crear una conducció de 17 metres de longitud amb la finalitat de connectar-se a la xarxa de sanejament industrial.

CARXOFA: Ben torrada i amb un bon raig d'oli per a Marcelino Domingo que després de fer-li una escolteta sobre el cotxes abandonats que hi ha al carrer, el dia següent havien desaparegut. Això és eficàcia. Si tots feren igual el poble estaria com una patena.

PANISSOLA Un bon grapat de panissoles per a La Veu de Benicarló per pesats. Totes les setmanes igual: abocador, clavegueres, depuradora, ... Sempre parlant de merda, amb perdó. Encara no hem vist mai una portada com cal de les falles!

Benicarló camina cap a la depuradora

Fa sis mesos que es negocia amb els propietaris dels terrenys per la seua adquisició

La normativa europea apura i això es posa en evidència amb les publicacions aparegudes al Butlletí oficial de l'Estat els passats dies 18 i 22 de febrer. En l'últim dels casos es posa a concurs la consultoria i assistència per a la direcció de l'obra de l'estació depuradora d'aigües residuals, col·lector general i bombeig a emissari submarí de la ciutat de Benicarló.

Europa obliga a poblacions com és el cas d'aquesta localitat a posar-se les piles en medi ambient i una de les primeres passes a seguir és la de la creació d'una depuradora pròpia.

La qualitat de l'aigua ha estat sempre un afer de gran importància dins la política medi ambiental de la Unió Europea. L'objectiu es aconseguir una bona condició ecològica de les aigües europees pel bé de les persones i del medi ambient en general. Això vol dir que s'ha de tractar el cicle de l'aigua en el seu conjunt i per aquest motiu aquesta manera de pensar ha comportat no només un nou enfocament en la investigació sinó també en la legislació. Una de les cinc directives més destacades que fan referència a l'aigua és la del tractament de les aigües residuals urbanes, que requereix que els estats membres de la unió instal·len depuradores d'aigües urbanes a totes les ciutats i indústries abans de l'any 2005.

Ubicació

La gran inversió que suposa l'estació depuradora, un dels projectes més destacats en l'àmbit del medi ambient ha provocat el retard en la seua construcció. A més tampoc no estava massa clara la seua localització. Si bé en un principi es va parlar de la partida Povet com a escenari de l'emplaçament. Des de fa un temps, ja s'ha determinat la zona enclavada

Els polítics encara han de resoldre la seua ubicació

entre l'empresa IFF i el cementiri com l'escenari de l'obra. Des de llavors les disputes i discrepàncies amb els propietaris han estat constants. I la possibilitat d'arribar a un acord amb tots ha estat fins el moment nul·la. Malgrat tot, les coses podrien estar canviant ara, ja que segons s'adverteix des del consistori els propietaris dels terrenys afectats pel projecte són conscients que la depuradora "és un bé i una necessitat per a Benicarló". De fet, el temps que marca l'entrada en vigor d'aquesta directiva al 2005 implica que al mes de maig les negociacions amb els propietaris dels terrenys on s'ubicarà la depuradora han d'estar resoltes. En aquest sentit, si les negociacions per l'adquisició pública d'aquestes finques que s'estan portant actualment a terme des de fa sis mesos no finalitzen de forma satisfactòria, les mesures a prendre podrien agradar menys als afectats. Així en el cas de Peníscola, aquestes converses no van culminar en una entesa i, per tant, ha estat finalment la conselleria la que ha actuat en virtut

d'un pla especial de reserva de sol que s'havia programat. Aquest però sembla ser que no serà el cas de Benicarló on segons explicava el regidor d'urbanisme José Antonio Redorat, "gràcies als veïns s'està arribant a acords, amb la qual cosa s'està anant per vies més ràpides que les de l'expropiació forçosa i més satisfactòries des del punt de vista de totes les parts".

Planta de tractament secundari

D'altra banda, segons el regidor de medi ambient de l'ajuntament de Benicarló, Juan Lores, la construcció d'aquesta depuradora tindrà un ampli ventall de repercussions positives. El responsable de medi ambient assenyalava que encara s'està pendent de conèixer amb quin grau de depuració sortiran les aigües que hagen passat pel procés de depuració. En aquest sentit, encara desconeixen si només s'aprofitarà per vessar-la de nou a la mar o podrà aprofitar-se per altres tasques com ara el rec. Malgrat tot, Lores explicava que encara que aquesta planta siga de tractament secundari, des

del Bloc, esperen que en quatre anys, un cop caduque la concessió adjudicada ja a una empresa, es puguin introduir modificacions en l'estació per millorar el tractament dels residus i poder incrementar el grau d'aprofitament de l'aigua.

Precisament, aquesta es una dada a tindre en compte donat que al 2001 la Coput va licitar la construcció de la depuradora d'aigües residuals de Benicarló per la quantitat de 9.444.463,14 euros i

segons es podia concloure a partir de la lectura del projecte i tenint en compte la legislació, els processos seguits per l'aigua determinen el seu vessament a la mar per no la seua reutilització

Camí farragós

Una vegada es faça la instal·lació per complet el recorregut que seguiran les aigües residuals per ser depurades serà el que les porte fins l'emissari submarí per pujar posteriorment a l'estació depuradora, situada com

advertíem, a l'altra part de la Nacional 340. En aquest sentit, es tracta d'un camí llarg però que ve marcat així pel plantejament del sistema de sanejament existent a Benicarló. Un plantejament, per tant, que allargarà el trajecte i que haurà de fer ús d'un sistema de bombeig intermig. I es que segons Lores, actualment i tal com estan les coses no es pot fer d'una altra manera perquè "s'hauria de canviar tot el sistema de clavegueram".

L'anàlisi expert

Com serà la futura EDAR de Benicarló

El Diari Oficial de la Generalitat (DOGV) feia públic el 18 de febrer passat el concurs per la "consultoria i assistència per a la direcció d'obra de l'EDAR, col·lector general i bombeig a emissari submarí a Benicarló" amb un pressupost de 325.790,38 euros. EDAR són les sigles d'Estació Depuradora d'Aigües Residuals. A finals de 2001 el DOGV publicà el concurs de licitació del contracte la construcció de les obres amb un pressupost de 9.444.463,14 euros.

Segons la directiva europea 91/271/CEE de 1991, totes les poblacions de 10.000 a 100.000 d'habitants abans de l'1 de gener de 2001 havien de depurar totes les seves aigües residuals. Posteriorment, el termini fou ampliat fins el 2005. S'assenyalaven els paràmetres d'una aigua correctament depurada: una DQO5 de 25 mg/l d'O₂ - mesura la quantitat de matèria orgànica biodegradable d'una aigua-, una DQO de 125 mg/l d'O₂ - quantitat total de substàncies contaminants oxidables, biodegradables o no- i uns sòlids en suspensió (SS) de 125 mg/l.

El disseny d'una EDAR depèn de la quantitat d'aigua a tractar i del seu origen. L'EDAR de Benicarló, que s'ubicarà en el polígon Collet II, rebrà aigua residual urbana de característiques estàndard i d'industrial amb uns paràmetres molt alts, especialment la DQO. Tindrà dues línies de tractament - urbana i industrial- separades. La urbana podrà tractar 6000 m³/dia i fins a 12000 m³/dia quan es faci una segona línia. La línia industrial depurarà 3000 m³/dia. Està dissenyada per poder depurar el cabdal mitjà previst per l'any 2015.

El procés de depuració consistirà en un pretractament, un tractament primari, un de secundari i una esterilització final. El pretractament eliminarà els sòlids flotants, arenes i greixos amb reixes, canals desarenadors i desengreixadors i tanc d'homeogeneïtzació. El tractament primari treurà part dels sòlids en suspensió, fangs, amb els tancs de decantació primària on es dipositaran al fons. L'aigua després s'oxigenarà als tanc d'oxidació i passarà al tractament secundari. En els tancats de decantació secundà-

ria els bacteris descompondran la matèria biodegradable continuant el dipòsit de fangs. Finalment l'aigua s'esterilitzarà amb lleixiu i serà llençada al col·lector cap a l'emissari submarí. La línia industrial té un tractament fisicoquímic específic per reduir la DQO entre el pretractament i el tractament primari. Els fangs produïts en els diversos tancs de decantació passaran a uns digestors aerobis on els bacteris eliminaran les restes de matèria orgànica i a uns espessidors que reduiran el contingut d'aigua.

Els fangs seran aptes per l'ús agrícola, en canvi, l'aigua, no. Segons la memòria del projecte de l'EDAR, l'aigua depurada sols complirà els requeriments legals per poder ser abocada a la mar, de manera que no impossibiliten l'autodepuració natural. No seran possibles altres usos perquè, sovint, tenen una alta salinitat, grans quantitats de microorganismes patògens i de substàncies tòxiques com metalls pesats. La regeneració d'aquesta aigua fa necessari un tractament terciari que no proporcionarà aquesta EDAR. L'aigua més fàcil de regenerar serà l'aigua depurada d'origen urbà. Aleshores seria adient no mesclar-la amb la industrial. Ni el que hi ha a la Mar Xica és una depuradora, com va dir fa anys el nostre alcalde, ni l'aigua depurada que surti de l'EDAR es podrà emprar "directament" pel reg.

La futura EDAR l'hem de concebre com una part del sistema de sanejament d'aigües del poble. Tota l'aigua residual del municipi més la de pluja que cau al casc urbà fa punta a un únic sistema de clavegueres que fa punta a l'estació de pretractament de la Mar Xica d'on surt l'emissari submarí. Quant entre en funcionament l'EDAR, tota aquesta aigua - a l'any 2000 2,5 hectòmetres cúbics- haurà de ser elevada més de vint metres fins a la planta ubicada al polígon Collet. Una vegada depurada, l'aigua serà enviada de nou a l'emissari i llençada a la mar mentre no es faci un tractament terciari que faci possible nous usos com la recàrrega d'un aquífer parcialment salinitzat per intrusió marina.

Pere Bausà

Vulneració de garanties

TEXT: tolió

Un dels principis bàsics de l'Estat modern és la separació de poders, conseqüència directa del concepte de llibertat burgesa que necessita seguretat jurídica per als negocis i que dóna prioritat als drets de l'individu, especialment el dret a la propietat i la privacitat de l'esfera personal front als habituals abusos de nobles i senyors en l'època feudal. Així les successives revolucions burgeses imposaren la famosa divisió (executiu, legislatiu i judicial) entre d'altres per al control del poder i com a garant de les llibertats individuals.

Paral·lelament a l'ascens i consecució de les aspiracions burgeses del s. XVIII i XIX, un fenomen de racionalització promogut per la nova economia capitalista s'estén a totes les activitats de la societat i això comporta una creixent burocratització de les organitzacions socials com a forma raonable d'exercir autoritat sobre els individus. Max Weber (1864-1920), alertà del perill que el domini d'aquesta racionalitat sobre tots els aspectes

de la vida burocràtica acabaria suposant per a la llibertat individual tot i que assegurava la no existència d'alternativa: "les necessitats d'administració de les masses la fan completament indispensable; només hi ha una elecció entre la burocràcia i el diletantisme en el camp de l'administració".

En l'actualitat, malgrat la recent onada neoliberal, les enormes dimensions de l'Estat han confirmat els seus plantejaments i temors respecte a la dominació burocràtica. Una bona mostra la trobem en l'actuació de l'Administració local al cas del futur Centre de Salut de Benicarló. La maquinària administrativa s'ha accionat desproveïda de qualsevol tipus de sentiments per a fer fora a unes famílies que tenen establida allí la vivenda habitual en nom d'un subjectiu benefici comú sense cap altra consideració que una suposada legitimitat legal en l'actuació. S'oblida completament la situació personal de tots i cadascun dels afectats i se'ls ofereix com a única eixida possible a la disconformitat un poder judicial que garanteix una justa defensa dels interessos parti-

culars de forma directament proporcional a la capacitat econòmica que té l'interessat per a contractar un bon advocat urbanístic.

Davant d'aquests efectes perversos el mateix Weber conservava una tènue esperança en els polítics, dels quals deia que havien de ser capaços de contraposar la seua força a la dominació burocràtica. És a dir, al cas que ens ocupa haurien d'aportar als procediments administratius els elements comprensius que la llei no pot apreciar i mitigar al màxim les conseqüències negatives per als afectats d'aquesta actuació urbanística. Res més lluny de tot això, la prepotència dels polítics locals del bipartit PP-Bloc ha vingut a afegir més tensió a la ja difícil situació ocultant informació als propietaris implicats i actuant amb un greu obscurantisme despòtic que deixa en la més completa de les indefensions als veïns afectats.

Crònica d'un pragmatisme traïdorenc

El samaruc es remou inquiet. Idealista de mena, serà per l'edat, s'està fent pràctic. I no en té, de pràctica. I li cou.

El samaruc, que durant anys ha presumit de la seua condició d'abstencionista conscient, -no d'abstencionista per comoditat, no senyor, per principis! - no li veu sortida. Perquè el samaruc té molt clar què no ha de triar.

Fart de veure's envoltat d'aigües pudentes, d'arrossegat-se pel fang i de nedar contra corrent,

el samaruc, aguaita l'oportunitat de trobar l'opció correcta. Però el samaruc, singular i exigent com és, no en troba cap de prou bona.

Defensor acèrrim, el samaruc, del vot en blanc amb representació parlamentària, ara comença a fer comptes. El vot en blanc beneficia l'opció més recolzada, però l'abstenció, a qui perjudica més? I decantar-se per una opció minoritària, si no assoleix escó, també beneficia el més votat? Però, i si apostant per la segona opció amb

més possibilitats, acaba guanyant?

El samaruc, que si en tinguera, d'ungles, ja no en tindria, veu com s'acosta el moment de decidir-se. I es veu, a ell mateix, traint-se. Perquè a hores d'ara, sap, que faça el que faça, o no faça el que no faça, l'han convertit en un pragmàtic.

I és que, el samaruc, està en perill d'extinció.

Samaruc

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 423

Es veu que aquesta setmana li tocava fer l'editorial a l'editorialista empipat, perquè de cop i volta s'ha capgirat la línia editorial, sensata i mesurada, de les darreres setmanes convertint-se en una mena de panegíric robespierrí on fins i tot es demanen dimissions. Com sempre li dic, senyora Garcia, què vol que li diga? Fins i tot li diré que això de les dimissions no és una cosa dolenta, sempre i quan els polítics aprenguen i tinguen ben clar que ningú no els obliga a estar on són, i que hi ha un mecanisme anomenat dimissió que poden utilitzar en qualsevol moment. Però clar, això ensopega amb el primer manament dels nostres governants segons el qual qui mana ho fa sempre molt bé, i les culpes de les presumptes errades tenen el seu origen en oprobiosos temps passats al llarg dels quals ha governat el partit de l'oposició, autèntic responsable i causant de tots els mals presents i futurs.

El tema de la setmana esdevé, una vegada més, la platja del Morrongo. Com ja vaig dir una altra vegada, a mi tot això no m'afecta gens ni mica, perquè no vaig mai a aquesta platja. Sempre m'ha semblat bruta, plena d'algues i de quitrà, que quan vols fer un forat a la sorra ben aviat et trobes amb el substrat de sorra negra d'olor putrefacte i aspecte repugnant. Entenc que la gent hi vaja, perquè al poble no en tenim cap més on els xiquets puguen jugar i córrer. Ara resulta que volen demanar una bandera blava a la Caracola, on si vas descalç se t'enclaven les pedretes a la planta del peu, i si entres a l'aigua de seguida et cobreix i tens una feinada per sortir. Ideal per a xiquets masoques i pares forassenyats. Es veu que siga com siga s'ha d'aconseguir una bandera blava, cosa que no té

cap mèrit si tenim en compte que l'any passat li la van donar al Morrongo. Ja ho dic, això és una tòmbola, on sempre toca, Macario o Chochona. Fins i tot resulta que les obres que, segons un compromís aconseguit pel nostre flamant alcalde-diputat, havien d'estar acabades abans de Pasqua encara no han començat, ni se sap si per l'any que ve es podrà demanar la bandera blava. Davant tot això em pregunto què vam anar a vendre a Madrid al Fitur aqueix.

Com sempre, l'article de Taus m'ha semblat molt interessant, i també com sempre, he arribat a la conclusió que sempre hi ha algú que surt guanyant amb les desgràcies dels altres, com ara Panda Software, que com un Alexander Fleming qualsevol, ven vacunes per als virus informàtics.

Segueix el periple faller ... a tope! Que bonic, "les falleres majors en acció", diu el peu de foto. Si senyor, en acció, en molta acció, per la posa que exhibeixen no tenen res que envejar a Stallone o Van Damme. Per cert, em pregunto si el José Pérez que apareix a la crònica deu ser el presentador de Radio Teletaxi (lo nuetro) que fa el programa a partir de les quatre de la tarde.

Per fi una bona notícia, encara que molt sòbria, com és la cessió d'un local a Afanias per part de l'ajuntament. Carxofa per a Mundo! Ja li tocava fer-ne una de bona.

La miscel·lània d'aquesta setmana ve molt carregada. Fins i tot tres cartes a la directora, quatre si afegim la nota de premsa del Psoe. M'ha agradat especialment la del "benicarlando", que potser reflexa la paradoxal situació que es viu a l'equip de govern del nostre ajuntament. No estaria malament que el Bloc presentara una moció en contra del PHN, a vore què passaria.

Veig que Tolito ja fa dues setmanes seguides que escriu i això m'agrada, com també m'agrada el tema triat. Això de les relacions entre les famílies Fabra-Aznar ha estat molt bé, sobretot ara que els segons sembla que no han sentit parlar mai dels primers, que no saben qui són. Ara només tenen ulls i graciets per als Bush, que són d'una altra galàxia.

L'amic Robes fa tres preguntes de pes que algú podria contestar, però que no les contestarà ningú. Aquest col·laborador llenyer no obté mai respostes a les seues preguntes. Per què deu ser?

Llegeixo a la pàgina onze que el Pp diu que no hi haurà AVE. I què? Igualment tornaran a guanyar, la gent els votarà i tot seguirà de la mateixa manera. Els ppopulars se'n foten del mort i de qui el vetlla, fan allò que els sembla per damunt d'uns i altres, perquè sempre guanyen les eleccions. Però això sí, la constitució és d'ells.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

N'he trobat unes quantes. A) es veu que el Bloc farà un meeting electoral el dia 27 de març, tretze dies després de les eleccions, o potser hem de parlar de mil doscents dies abans de les properes. B) diu el regidor de medi ambient que demanarà la bandera blava per a la Mar Xica quan s'haurà "abolit" l'emissari, de la mateixa manera que "enderrocarem" les lleis i els reglaments. C) posaria la mà al foc i no em cremaria, afirmant que la crítica literària de San Abdón ja ha aparegut a un altre número anterior de la seua revista.

Activitat fallera a tope!

S'han acabat: es presenten Cremats i Paperina

A La falla més jove de Benicarló, la falla els Cremats va celebrar dissabte el seu acte de presentació en l'auditori municipal de la ciutat. L'entitat que presideix Hèctor Palomo commemora en aquesta edició els seus primers deu anys de vida.

En aquesta ocasió, Ana García va tancar el seu regnat imposant la banda de Fallera Major de l'entitat a Ana Gasulla Sorlí, mentre que Irene Bielsa feia el propi amb la seva successora en el càrrec de Faller major infantil, Mirela Pla. El president infantil és enguany Antoni Marzal, mentre que com president d'honor de la falla en el seu desè aniversari s'ha escollit a Alfonso Arnau. Raquel Esbrí va ser presentada d'altra banda, com padrina del foc, mentre que Belinda Palomo fou proclamada Padrina de la falla. Apadrinant l'estendard està en aquesta ocasió hi estava Patricia Rovira. Sandra Albiol Gargallo va ser pro-

Les falleres majors en acció

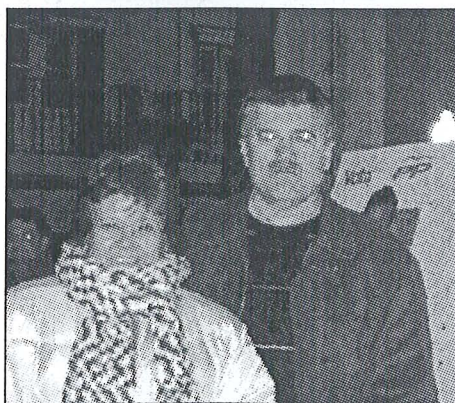
clamada diumenge fallera major de la Falla la Paperina. Sandra substituïa en el càrrec a Anna Sancho Fresquet. D'altra banda, Andrea Meseguer i Marc Baca van cedir el càrrec de fallera major infantil i president infantil a Carmen Herranz i Alejandro Menacho. Maria Dolores Baradat

va ser nomenada padrina de la falla, mentre que Mª Carmen Menges va ser padrina del foc. L'entitat que presideix Antonio Maura va escollir com mantenidor de l'acte a Carlos Bravo. El dissabte arriba d'altra banda, la celebració de la Cavalcada del Ninot.

El PSOE demana que no es convide a Fabra

El grup municipal socialista va presentar el dijous en sessió plenària un prec a l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo, perquè el president de la Diputació, Carlos Fabra no siga convidat mai més per part del consistori a les falles de la ciutat.

Segons el portaveu adjunt dels socialistes, José Sánchez, les declaracions efectuades per Fabra la setmana anterior sota jurament en el judici pel cas Naranjx on declarava textualment que "les falles no m'agraden. M'agraden les festes de Castelló i vaig a les falles de Borriana i

Representants del PSOE que feren la proposta

Benicarló perquè no tinc més

remei" han fet "una publicitat nefasta de les falles de Benicarló".

Segons Sánchez, en el cas que Fabra fora convidat "el no estaria a gust i nosaltres tampoc", ja que tant el president de la Diputació com els ciutadans es trobarien en una situació de compromís "un perquè no li agrada venir i els altres perquè no estaríem a gust". En aquest sentit, l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo va recollir el prec i va advertir que decidiria el més convenient referent a això.

En una memorable conferència sobre el transvasament que va fer Toni Canicio a Alcanar el passat mes de Gener, aquest va afirmar que només en 9 minuts de ple funcionament de les bombes de l'Irida que hi ha al terme de Vinaròs, aquestes van començar a treure aigua salada, el que indica les poques reserves d'aigua potable que ens queden a la nostra comarca.

Però això no es lo mes alarmant per a la nostra terra. El que veritablement preocupa, sobretot pel seu desconeixement, es que en el cas de fer-se el transvasament, i no poder-se endur l'aigua de l'Ebre per insuficient quantitat d'aigua al riu o per la causa que sigue, serien els pous

que es trobarien al pas del canal, els qui aportarien l'aigua necessària per a poder complir amb la demanda del transvasament, això faria que els nostres pous es salinitzarien i siguesen totalment inservibles per a qualsevol ús agrícola o el que es pitjor, per a beure. O sigue que aquest fet podria significar la desaparició total dels cultius de regadiu al nostre poble i la total desertificació de les nostres terres.

O sigue que seria despullar un sant per vestir-ne un altre. Això es un tema que ens pot fer pensar, o no?

Plataforma en Defensa de l'Ebre

Veig unes pistes abandonades

elmussol

TEXT: elmussol

El mussol des de sempre pensava que tot allò que pertanyia a la ciutat el consistori tenia l'obligació de conservar-ho en el millor estat possible, però sembla que l'equip de govern del PP-Bloc continua pecant de desídia a l'hora d'assumir la seua responsabilitat en el manteniment dels bens públics.

El mussol considera que no es pot acceptar com normal l'abandonament que està patint la zona de la pista esportiva i piscina municipal: accessos, aparcaments, vials, olors, ..., i que fa que un espai utilitzat diàriament per molta gent els ocasiona tantes molèsties als seus usuaris, mentre els responsables polítics passen de solucionar de manera ràpida i eficient aquestes mancances.

El mussol recorda que quan el PP tenia la majoria absoluta va traure els arbres plantats per augmentar la zona d'aparcament però al mateix

temps va permetre la instal·lació, per part dels gestors de la piscina, d'un gimnàs provisional que a més de fer una competència deslleial als altres gimnasos de la ciutat va fer perdre uns quants llocs d'aparcament al bloquejar el pas a la zona de

“*El mussol considera que no es pot acceptar com normal l'abandonament que està patint la zona de la pista esportiva i piscina municipal, com els accessos, aparcaments, vials i olors*”

darrera de la piscina.

El mussol no entén com després d'aquestes dues actuacions, l'ajuntament ha passat totalment de conservar aquest indret, i no cal dir de millorar-lo ja que haguera pogut formigonant-lo tot i evitant així el deteriorament que cada cop és més evi-

dent, sobretot quan plou ja que a més del fang i dels bassals, els clots del vial cada dia són més grans.

El mussol proposaria als responsables de l'àrea esportiva del PP que cada mes organitzaren alguna competició internacional així segurament per a evitar passar vergonya es preocuparien de mantenir ben polit tots aquest espai, només per als campionats internacionals de natació adaptada els nostres governants s'ha preocupat de tapar els clots, potser per a no trencar els seus cotxes oficials.

El mussol tampoc entén com els usuaris d'aquestes instal·lacions esportives han de patir tant per accedir a les mateixes, uns per poder deixar el seu cotxe quasi han de caminar des del polisportiu i altres per poder anar caminant amb temor de ser atropellats o mullats o enfangats com a conseqüència dels dies de pluja, i tot perquè les voreres fins que no acabe el serial de la partida Povet ni les olorarem.

Directora/ CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
 laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 JOSEP BARBE
 VICENT BORRA
 NOEMÍ OMS, E
 LLUCH, RAMÓN
 JOSEP V. TAUS,
 SEGARRA
 Fotografies

Gran pantalla

A vegades, el cinema de GRAN PANTALLA, aquell que s'ha de veure, per diferents raons, sempre a una gran Pantalla, es pot veure o millor veure a casa, aprofitant el DVD, les reedicions i els reproductors i TV més sofisticats. Avui repassarem alguns films que ens podem retrobar, ara amb les reedicions, en la nostra llar. Recordarem així part de la història del cinema i de la nostra pròpia al·lòria de recordar pelis que, també, hem pogut gaudir i disfrutar quan van passar pel cinema, a la gran pantalla.

Comencem per recomanar un pack de la comptemporània Alien que segur que pot fer les delícies dels més cinèfils amants de la ciència ficció i del cinema de por. Molt de material i tot força interessant amb més de quaranta hores d'extres...una vertadera passada.

Un gènere que es va espavilar, sobretot amb Moulin Rouge va ésser el musical. Ara, s'ha tret a la venda un pack amb cinc de les millors pelis, tot i que no són les més conegudes, d'aquest particular gènere: Hasta Que Las Nubes Pasen; Bodas Reales; Al Fin Solos; El Arca De Oro Los Peligros De La Gloria.

Una de les millors contalles de la màfia, El Padrino, també es pot adquirir amb Pack amb cinc DVD, tots força interessants i on ens trobem amb força material més que interessant. Què sou amants del cinema i del més clàssic???, cal que vos feu amb un pack de nous clàssics, on recordareu racons melodramàtics que han format part de la millor època d'or de Hollywood: Mitos Del Cine Clásico, reuneix cinc DVD amb Bodas Reales, Las Nieves Del Kilimanjaro, Duelo En El Fondo Del Mar, El Valle De La Venganza i Charada.

Susanna Anglés

Passejada d'hivern per la llibreria

TEXT: Susanna Anglés

Ja estan a les llibreries, des del primer dilluns de Febrer, el guanyador i finalista dels passats Premis Nadal de Novel·la...estem parlant de El Camino De Los Ingleses d'Antonio Soler i de Sonrie Delgado de Javier Puebla. Els premis que dona, editorial Destino, són dels que, al meu entendre, més valor atresoren, així que els recomano i quan em faig amb ells, sempre acabo amb bona cara l'última pàgina i els deixo per a tornarlos a agafar algun dia.

També ha aplegat, aquest llibre ja fa més temps, Milenio de Manel Vázquez Montalbán, la seua última proposta, un llibre dens i que, segons els entesos, cal fer-se amb ell perquè és un gir, entre cometes, de la literatura de l'escriptor català, pareix que va més enllà de les aventures detectivesques de Carvalho. Edita Planeta. Rotund èxit a les llibreries, de ben segur, per a aquesta primavera que ens espera amb les diferents fires i diades dedicades més a les ventes que als llibres i escriptors....

Si agafem l'èxit per les orelles ens trobarem amb La Sombra Del Viento de Ruiz Chacón que si ja va resultar i va trencar estadístiques, tan dins com fora de l'Estat Espanyol, aquest any encara segueix amb la mateixa temptativa. I l'èxit de l'any està sent El Código Da Vinvi que edita Umbriel sota la ploma de Dan Brown que s'està folrant de vendre exemplars. I si t'agrada el tema t'has de fer amb El Nuevo Código Secreto De La Biblia de Michael Drosnim de Planeta. Un dels llibres que s'està venent, i prou, és El Huracán Lleva Tu Nombre de Jaime Bayly, una novel·la delicada, estimulante que trenca convencions, és del mateix escriptor de No Se Lo Digas A Nadie. Gran literatura que

edita Planeta. El llibreter, de Pius XII, em deia que està venent molt El Desván, de la que sembla que s'ha fet una telenovel·la o a viceversa, en realitat no sé si primer ha sigut la telenovel·la que el llibre...el que està clar que les dones, públic majoritari amb això de les telenovel·les, l'estan comprant prou. No l'he llegit, és novel·la romàntica que edita Plaza - Janés.

Per acabar aquesta columna res millor que fer-ho amb un consell que em brolla dels sentits més fermes, es tracta de Literatura Y Vida d'Augusto Monterroso...un punt i apart amb la vida de les lletres com quasi tot el que va sorgir d'aquesta firma...ja em direu, subliminament, el que penseu...un assaig de la vida com és el cas de Tierras De Cristal d'Alessandro Bariocco... convida a repetir i repetir la seua lectura: entre asossegada e intensa...El que és la vida el que fou marit de la propera Regina de l'Estat Espanyol no havia venut massa la seua novel·la curta, ara, li funciona molt millor, cal preguntar-se per El Nombre Abreviado d'Alonso Guerrero si és que la curiositat vos pot.

Què t'agrada la història?, bé, sembla estar molt bé poder fer-li un raconet a José Luís Vilacanas que, amb Espasa -Forum, publica Jaime I El Conquistador.

Aquest any és any Xacobeo i ja vos podeu imaginar com es ficarà l'escenari, bé per a viure, tot i que només sigui un xic, el viatge cal fer-se amb Camino Santiago. Guia Del Peregrino d'Everest i Vista-Vista escrit per José Maria Anguita Jaén o amb Camino De Santiago.Vivencias De Un Peregrino de José Lozano y Maite Ballesteros.

SUSANNA ANGLÉS,
PERE BAUSA,
XAVIER BURRIEL,
CARLES MUSSOL,
OLGA LLUCH,
GREGORIO TOLITO,
EL SAMARUC
LLUISA GARCIA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurtar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Benicarló: zona vulnerable als nitrats (i 2)

Ua salinització per intrusió marina i l'increment dels nitrats són els principals processos contaminants que sofreixen els aqüífers -roques que contenen aigua- litorals valencians. Recentment, els termes de Benicarló, Peníscola i Vinaròs han sigut inclosos dins de les zones vulnerables a la contaminació per nitrats d'origen agrícola - Decret 11/2004 publicat al DOGV del 3 de febrer.

El nitrat és un sal mineral (anió) present a les aigües superficials i subterrànies. De forma natural, els nitrats poden formar-se a partir de la descomposició i posterior mineralització de les matèria orgànica per part dels microorganismes descomponedors. També a partir d'òxids de nitrogen alliberats pels volcans o formats per les tempestes, que combinats amb l'aigua de pluja, formen nitrats que cauen al sòl o a les aigües superficials. Les activitats humanes han accele-

rat aquestes processos: la crema de combustibles fòssils augmenta l'alliberament d'òxids de nitrogen -l'aigua de pluja pot tenir fins 20 mil·ligrams per litre (mg/l) de nitrats. Els abocadors de deixalles urbanes alliberen líquids (lixiviats) que s'infiltra dins del subsòl i contamina les aigües subterrànies de substàncies amoniacals -derivades de la matèria orgànica- que són transformades a nitrats pels microorganismes. També hi ha pous cecs, basses d'infiltració o pous d'injecció que aporten substàncies orgàniques a l'aqüífer. Però són les activitats agràries les principals responsables de la contaminació per nitrats. Per una banda tenim els adobs minerals -nitrats, amoníacs, urea, complexos...- que alliberen nitrats amb major o menor rapidesa. Per altra banda tenim els adobs orgànics com els fems animals, purins compost de residus urbans o llots de depuradores. Segons Tuñón, investigador de la UJI, als camps castellonencs el 90% dels adobs nitrogenats es perden i prop de 250 quilos per hectàrea i any s'incorporen a les aigües subterrànies.

Una alta concentració de nitrats té efectes negatius per a la salut humana i pels ecosistemes aquàtics. Els nitrats dins del nostre cos es transformen en nitrits que es combinen amb l'hemoglobina dels glòbuls rojos que esdevé metahemoglobina, forma que no pot dur oxigen des dels pulmons a les cèl·lules; si s'arriba a més de la meitat de l'hemoglobina es pot produir la mort. El procés explicat, sols afecta els nadons de menys de sis mesos. La malaltia per excés de nitrats s'anomena la síndrome del nen blau i es caracteritza pel fet que llavis i les ungles es tornen morats. Els nitrits poden també transformar-se dins del cos en nitrosamines, substàncies que poden causar càncers de fetge, pulmó o estómac. Si les embarassades prenen aigua rica en nitrats es produeixen malformacions dels sistema nerviós, muscular o ossi del fetus. L'Organització Mundial de la Salut i la Unió Europea fixen en 50 mg/l de nitrats el màxim permès per aigües destinades al consum humà; l'Agència per a la

Protecció del Medi Ambient Nord-americana el fixa en 10 mg/l.

Els organismes fotosintètics -algues microscòpiques o fitoplàncton, algues macroscòpiques i les plantes- són la base de les cadenes alimentàries dels ecosistemes. El seu creixement depèn de la disponibilitat de llum, temperatura adequada, diòxid de carboni, aigua i sals minerals. Sovint allò que limita el creixement són els nitrats i els fosfats. Una alta concentració de nitrats amb temperatures altes afavoreix un creixement exagerat de les algues als rius, llacs,

embassaments o la mar, procés anomenat eutrofització. La gran quantitat d'algues que hi ha a l'estiu prop de la costa és un cas d'eutrofització" facilitat pels nitrats i fosfats abocats a la mar pels emissaris submarins i les aigües subterrànies. Les "marees roges", el cas més greu d'eutrofització, són el des-

envolupament de fitoplàncton tòxic pels peixos, mol·luscos i les persones que els consumeixen.

Norma europea que regula les accions contra la contaminació per nitrats és de l'any 1991, la directiva 91/676/CE, transposada a la legislació estatal l'any 1996. Des de finals dels anys vuitanta es coneixia que molts pobles de les comarques d'agricultura intensiva -Plana Baixa, l'Horta, la Ribera...- bevien aigües amb alts continguts de nitrats. L'any 1999 encara hi havia quaranta pobles valencians amb valors de nitrats superiors als 50 mg/l; per exemple, Nules amb 221 mg/l, Alqueries 179 mg/l o Vilavella amb 180 mg/l. L'aigua potable de Benicarló té uns 15 mg/l de nitrats.

Amb el decret 13/2000 de la Generalitat Valenciana es declaren els aqüífers de 192 termes municipals com a zones vulnerables a la contaminació per nitrats d'origen agrari. No es van incloure els termes de Vinaròs, Peníscola. Però uns treballs de Giménez de 1996 ja assenyalaven que la major de les aigües subterrànies passaven dels 50 mg/l de nitrats i alguns pous al voltant de Benicarló fregaven els 300 mg/l. No entenem per què no es van declarar com a zones vulnerables. A finals de 2003 la Comissió Europea obrí un procediment contra L'Estat espanyol perquè diverses autonomies, com el País valencià, no havien designat "suficients zones vulnerables" a la contaminació per nitrats. I, ¡quina casualitat!, la Generalitat aprovà el decret 11/2004 on es declaraven com a zones vulnerables 8 termes més, entre ells els dels tres pobles del Baix Maestrat.

Com en tants altres aspectes mediambientals, quant la contaminació per nitrats, ens hem d'alegrar de pertànyer a la Unió Europea. Si es prenen mesures per reduir la contaminació per nitrats serà per la Comissió Europea i no per la preocupació dels nostres polítics. Lamentable!

Pere Bausà

La llotja, a l'estiu

Gairebé tres anys després del va iniciar dels treballs, tot apunta que per fi la llotja de peix de Benicarló es posarà en marxa abans de l'estiu. Així ho anunciava el director general de Ports i Costes, Juan Ferrer, que dimarts va visitar les obres efectuades en l'edifici així com la urbanització de l'entorn del Port de Benicarló.

Segons Ferrer, els retards en la finalització de les obres es deuen sobretot a modificacions introduïdes en el projecte que tenien com objectiu incrementar factors com la durabilitat, utilitat i estètica de la construcció. En aquest sentit, "s'ha canviat el tipus de material ceràmic de les làmines i els suports que tenien aquestes làmines". Segons Ferrer, amb aquestes modificacions es busca obtenir una major resistència dels materials amb l'objectiu de garantir "la durabilitat de l'obra". Així mateix, s'han incorporat "additius de formigó" que el director general qualificava d'última generació amb aquest mateix propòsit, ja que "la llotja és un edifici com qualsevol altre, però a l'estar al costat del mar suporta agressions importants".

"Les modificacions efectuades en el projecte han suposat un increment del 20% del valor inicial de

les obres adjudicades", explicava l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, pel que "s'ha requerit una tramitació administrativa que és la que ha causat la ralentització de les obres durant uns mesos". Finalment, el muntant de la inversió efectuada per part de la Conselleria d'Infraestructures relativa a la nova llotja i urbanització del seu entorn ascendeix a prop de 2,78 milions d'euros.

Aquesta setmana s'han iniciat les obres de tancaments exteriors i fusteries, que permetrà el seu acabament en breu. Les obres d'urbanització estan en execució molt avançada, mancant acabar el paviment de formigó i pendent d'executar el paviment de barreja bituminosa.

Juan Ferrer assenyalava que "totes aquesta actuacions que s'estan portant a terme en aquest port permetran que es convertisca en referent comarcal i que facilite la ubicació dels nous tràfics emergents d'orenetes, minicreuers turístics i clubs de buceig, entre altres activitats".

El nou espai, que ocuparà 8.400 metres quadrats de superfície, estarà destinat a activitats pesqueres i compleix amb les normes sanitàries.

Pendants de la Universitat

La regidoria de medi ambient de l'ajuntament de Benicarló podria veure com s'ajornen els esperats estudis sobre la situació ambiental de la ciutat que havia de realitzar la Universitat autònoma de Barcelona.

Aquest informe s'havia encomanat a la universitat catalana que en aquests moments n'està portant a terme un a la localitat valenciana de Benifaió. No obstant això, el gran volum de treball del departament d'ambientals ha provocat que l'entitat no haja garantit, però tampoc descartat, al consistori benicarló la possibilitat que aquests s'efectuen al llarg del 2004.

Segons el regidor Juan Lores, en el cas que no puga ser aquesta universitat la que porte a terme l'estudi es buscarà una altra institució, encara que Lores advertia que de moment només l'Autònoma està en disposició de fer un informe de les característiques i exactitud que busca el consistori. La UAB té un nou sistema que és capaç d'analitzar "les olors mitjançant filtres de carboni", per a això es requereix la col·laboració de la ciutadania, que és l'encarregada de prémer el botó d'un aparell que s'instal·la i els seus domicilis i que absorbeix l'aire. D'aquesta manera que és capaç de desxifrar les partícules que el componen i la seva procedència; factor que ha provocat que tinga tan gran acceptació.

Segons Lores, molt aviat es confirmarà des de la universitat si efectivament és la UAB la que es fa càrrec d'aquest estudi que vindria a significar una inversió de 3.500 euros. Paral·lelament, l'àrea que dirigeix Juan Lores havia sol·licitat altre estudi ambiental a la conselleria de Territori i habitatge que segons indica si que es portarà a terme en el 2004.

Crims perfectes

Ira Levin, *Trampa mortal*, Alzira, Bromera, 2003 ("Bromera teatre", 28). Traducció, introducció i notes de Josep Rosselló. Presentació de Josep M. Benet i Jorret.

El dramaturg i novel·lista nord-americà Ira Levin (Nova York, 1929) és l'autor d'obres molt conegudes, algunes de les quals han estat portades a la pantalla gran, com és el cas de *La llavor del diable* i *Els nens del Brasil*. És un autor destacat de thriller, novel·la negra i comèdia d'intriga, subgènere en què s'inscriu *Trampa mortal*, obra teatral de gran èxit en el moment de l'estrena (1978), que també va ser duta al cinema el 1982, dirigida per Sidney Lumet i protagonitzada per Michael Caine i Christopher Reeve. Aquesta traducció al català és la primera en una llengua peninsular.

Trampa mortal és una comèdia d'intriga i assassinats farcida de sorpreses i girs inesperats de l'argument, motiu pel qual es fa de mal resumir. L'obra està protagonitzada per Sidney Bruhl, un autor teatral consagrat però immers en

una preocupant crisi creativa, presumpte alter ego de l'autor, i Clifford Anderson, un deixeble seu que li envia, per tal que li'n done una opinió, una obra que ha escrit titulada, precisament, *Trampa mortal*. A partir d'ací s'enceta una trama que conduirà a un veritable crim perfecte que, tanmateix, tindrà conseqüències inesperades i ja no tant perfectes.

Es tracta d'un enginyós joc de teatre dins del teatre en què l'obra que el lector està llegint i l'obra que els personatges escriuen o fingeixen d'escriure no només es titulen igual sinó que a més s'entrecreuen i es retroalimenten de forma continuada. En resulta una obra d'intriga i assassinats on no és tan important saber qui és l'assassí o si és descobert, sinó gaudir amb la barreja constant entre realitat i ficció, al qual diríem que Ira Levin extreu el màxim partit possible.

Cal destacar, a més a més, que l'obra barreja hàbilment la intriga amb la paròdia i l'humor. Amb àcida ironia i bones dosis d'auto-crítica per part de l'autor (almenys aparent), l'obra parodia el món teatral, les enveges del gremi de

dramaturgs, l'avidesa de l'èxit de públic a qualsevol preu. Això es barreja amb una presència significativa d'humor negre (els assassinats reals i fingits o inventats van desfilar per l'escenari amb una alegria que els desdramatitza, el mateix decorat inclou una col·lecció d'armes antigues de les quals els protagonistes en trauran bon profit), i en algun moment l'obra frega l'humor desacomplexat -gairebé de vodevil- amb l'aparició de personatges caricaturescos com Helga ten Dorp, una vident grotesca i risible que es dedica a dilucidar crims, paròdia de personatges clàssics del gènere com miss Marple.

En definitiva, es tracta d'una obra molt entretinguda, divertida, que representa un híbrid d'intriga i humor, d'assassinats i rialles, resolt amb un bon ofici teatral, que té totes les potencialitats per arribar sense problemes al gran públic. I l'intel·ligent joc literari de la ficció dins de la ficció, pot complaure també a un lector més exigent.

Carles Lluch

Posen guapa la Basseta

Aquesta setmana han començat les obres d'adequació de l'entorn natural de la "Baseta del Bovalar". Els treballs, portats a terme per la Brigada d'Obres i Serveis, consisteixen en la neteja general de l'entorn, instal·lació de taules i bancs de formigó, senyalització i marcat de la zona amb elements rústics com ara tanques i senyals informatives de fusta, a més de la instal·lació de contenidors i neteja de la brolla sempre intentant que altere l'entorn natural del lloc.

El Regidor d'Obres i Serveis de l'Ajuntament de Benicarló Francisco Flos, assenyalava la necessitat de conservar un entorn tan emblemàtic a la ciutat. En aquest sentit, la Brigada està retirant el mobiliari de la zona afectat pels actes vandàlics i reposant els elements, ara fabricats per la pròpia Brigada.

Flos explicava que les obres consisteixen en l'adequació, i la dotació de les infraestructures possibles per a sumar al lloc la bellesa que per si mateix ja reuneix.

S'espera que en pocs dies la gent pugui gaudir de l'entorn. Des de la Regidoria, una vegada més, es fa una crida al comportament cívic i de respecte pel paratge. En aquest sentit, Francisco Flos assenyalava que "només el respecte al lloc farà que aquest paratge natural es pugui conservar, i amb això, poder gaudir-ne tots".

Carrils bici a Corts Valencianes

Empulsar la inclusió del carril bici en tots els projectes futurs de vials a Benicarló, va ser un dels punts que va aprovar la nit del dijous el ple ordinari de la ciutat. La moció presentada pel grup socialista va ser recollida pel regidor de medi ambient, Juan Lores, qui explicava que el projecte s'està executant actualment, en el carrer València i prolongació de la tercera fase de Corts Valencianes.

Així mateix, fruit també d'una proposta presentada pels socialistes, es va aprovar una moció per a demanar al govern de la nació l'aprovació d'una llei integral contra la violència de Gènere, així com la creació d'una agència estatal per a la igualtat de les dones en l'ocupació, garantint la igualtat i combatent la discriminació fiscal.

El ple va servir també per a donar llum verda a temes urbanístics com és el cas de la licitació d'un concurs per a determinar l'empresa

En el passat Ple de l'Ajuntament es va aprovar aquesta proposta

que pogués desenvolupar les pertinents activitats o serveis en el terreny dotacional del que disposa l'ajuntament en el polígon del Collet. D'altra banda, també es van aprovar les modificacions del projecte de reparcelació de les antigues drassanes amb la finalitat de resoldre les deficiències detecta-

des.

Un altre dels punts prop del dia va ser l'aprovació de les dates de les festes patronals, entre el 21 i el 29 d'agost, alhora que la composició de la comissió de festes.

Mantons de Manil·la

Expectació i no poca va ser la que va provocar l'últim dels actes celebrats per l'associació de la dona aquesta setmana passada al casal Municipal de Benicarló. Es tractava d'una mostra de mantons de Manila, exarps i mantilles de xantill en la qual es posaven de manifest no només els estils i brodats que han caracteritzat des de sempre aquest tipus de complements, sinó també les tendències més actuals i innovadores.

Obre el Jardí de Pons

Un parc amb atraccions per als més petits, un horari establert, un pàrquing per a bicis en l'entrada i

La mostra va oferir mantilles d'enorme bellesa

un espai de relax on descansar són els atributs amb els quals compta el jardí de Pons. La nova instal·lació oberta des de divendres al públic pretén ser un referent del futur model de ciutat que vol adoptar la corporació, una ciutat que dispose de jardins i parcs en cadascun dels seus barris.

D'altra banda, el regidor d'obres i serveis, Francisco Flos, ja ha advertit que es dotarà l'espai d'uns panells on els afeccionats als grafitis podran deixar allí la seva "obra" tot amb l'objectiu de mantenir ben protegit i pintat el recinte.

Ambient faller

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

No guanyem per a disgustos. Al partit de diumenge passat contra el Torrellblanca (0-0), van passar totes les coses que no m'agrada que passen quan juga el Benicarló.

No m'agrada que no siguem capaços de guanyar a casa contra el cuer, no m'agrada gens. I encara menys si fem tan pocs mèrits per aconseguir la victòria: només un xut entre els tres pals en tots els noranta-set o noranta-vuit minuts que va durar el martiri.

També em disgusta molt, moltíssim, que els àrbitres ens continuen perseguint immisericordement, sense pietat; o no tenen ni punyetera idea o són uns perfectes cíncics, o totes dos coses alhora. El de diumenge ens va escatimar un parell de penals de llibre i la veritat és que ja portem massa dies suportant els desficiacs d'aquest impresentable col·lectiu.

Tampoc em va agradar gens el poc edificant espectacle que va muntar Xoco quan va sortir al terreny de joc a increpar/intimidat el provocador referee. No podem anar així pel món. Xoco no és, ni ha de ser, el sant Job, però ha de ser conscient de com fem riure amb les seues sufocants intervencions. Quina vergonya que hagen d'entrar al terreny de joc dos números de la Benemèrita Institució per custodiar el president/entrenador. Ara que, la veritat, portem massa dies callant i engolint i aquests del xiulet són com el rayo que no cesa en això de treure el personal de polleguera.

Però encara el que més em va disgustar de la vesprada va ser la presència a la grada d'una vintena d'aficionats forasters. Insofribles. Quina colla, Déu meu! No van parar de bramar en tota l'estona, de gesticular, d'increpar l'àrbitre, de tocar els quinze diners. Entre aquest personal cridava l'atenció especialment un

senyor que passava dels setanta i que des del xiulit inicial, abans del xiulit inicial, es va donar a conèixer; el venerable ancià es va cruspir un entrepà de pernil dolç i formatge amb tomaca de dimensions gegantines i quan cridava -sempre- escampava les molles a tres metres a la redona. Quina vesprada em va donar, però sobretot va amargar un senyor de la llotja del costat que no feia més que intentar pegar cabotades (sí, sí, s'adormia, literalment s'adormia) i era despertat amb violència cada deu segons per un exabrupte del bon home armat amb el seu cundidor entrepà de pernil dolç amb formatge i tomaca.

No cal dir que vaig arribar a casa encés, cremat, i vaig decidir d'anar a fer un vol pel poble per tal que em pegara la fresca i se'm passara el sufocament. Pel carrer no hi havia ningú, qui hi havia d'haver si el termòmetre marcava no més de sis graus? I jo encara tenia calor. Per tal de treure'm del pensament el mal tràngol esportiu vaig intentar entretenir-me en la contemplació dels ornaments fallers que en aquests dies tant abunden per la geografia local. D'alguns balcons penja de tot. Ací una senyera amb dos franges blaves, dos, una a cada extrem; ací una altra amb dos franges blaves més però estratègicament col·locades al bell mig de les quatre barres; més avant una altra amb un pom de taronges navelate subjectant-se en un cantó. En algunes d'aquestes senyeres s'exhibeix amb orgull l'escut de l'entitat fallera i al costat un lleter amb el nom i el càrrec de la persona que viu a l'habitatge faller. Quines coses més curioses. En un altre balcó hi havia un pòster d'una simpàtica senyoreta abillada amb el vestit típic de la festa josefina. I encara en vaig veure un altre, de balcó, amb una immensa enseña nacional -res a envejar a la del senyor Trillo-tocada amb sengles blaveres als dos extrems. Quanta varietat, quanta prodigalitat, quina imaginació, quin

luxe, quina estètica més emotiva-ment quixx, vaig pensar.

També vaig tindre ocasió d'entreindre el meu pensament en la contemplació de les barraques que es posen a les portes d'algunes cases. Vaja, no són barraques pròpiament dites, no, són com una espècie de decorat que imita -ací tot és fals- la façana d'una barraca valenciana de la comarca de l'Horta. També vaig comprovar que hi ha varietat i, per què no dir-ho, originalitat. N'hi ha amb finestres i persianes, amb vidres i tot, de més xaparrudes i més esveltes, de molt treballades i no tan elaborades, però totes també amb el nom i càrrec del faller habitant.

En aquestes cabòries anava quan, al carrer Major, em vaig encantar davant d'un aparador de fotos, per casualitat seria, de falleres i fallers. De seguida en vaig atinar una en què sobresortia l'egrègia figura del regidor Enric Escuder disfressat de cosa d'eixes (es veu que aquest home anava per a alcalde) lliurant-li a una bella senyoreta un paneret de flors guarnit amb unes precioses cintes rojigualdas. Me'n tornava ja cap a casa, ben despejat ja de tots els meus maldecaps, quan vaig vore la més grossa de totes. Puc jurar que hi ha una botiga on venen bruses falleres per a gos. Ho juro. Sortosament la ràdio em va informar que el Villarreal, el San Pedro i l'Alcalà també havien perdut i per tant, amb el nostre pobre empat, encara els havíem tret un punt més.

Aquesta setmana visitem el camp de les Coves de Vinromà. Tant de bo la jovenalla que juga amb el Benicarló se'n xale bona cosa amb això del ninot i no se'n ressentia el seu rendiment esportiu. Que així siga.

Nota Redacció: Per qüestions d'espai no hem pogut maquetar la fotografia d'Enric Escuder.

Campionats autonòmics escolars

Els esportistes Iván Montero i Carla Vidal van aconseguir entrar a la final amb uns bons temps i classificacions. En salt amb perxa lñaki va quedar tercer

TEXT: ca**baixmaestrat**

El dissabte 28 de febrer es va celebrar al Velòdrom Lluís Puig de València, dins dels XXII - Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana El Campionat Cadet de Pista Coberta. Del Club d'Atletisme Baix Maestrat varen participar els següents atletes:

Iván Montero en Salt d'Alçada amb 1'40 m. i en Pes amb un registre de 10,62 m. Carla Vidal en 60 MLL va aconseguir entrar a la final amb un temps final de 8"22 en 2ª posició i MMP, mínima pel Campionat d'Espanya. Adrià Badí en Pes amb 11'05 m. i en 300MLL 39"55, en 3ª posició i MMP. Isabel

▶ El velòdrom Lluís Puig de València va acollir els campionats escolars i al dia següent l'autonòmic juvenil

Fabregat en 600MLL amb 1'55" en 8ª posició i Javi Palau en la prova de 3000MLL amb 10'33"21 en 8ª posició. En la prova de 3Km Marxa varen participar Marta Ferreres i Mírian Lores.

Al dia següent els va tocar als infantils del Baix Maestrat el competir en les proves de:

En Salt amb Perxa, lñaki va pujar fins als 2'30m acabant en 3ª posició. Cristina Monforte en 60 MT

Alguns atletes del Club Baix Maestrat.

Foto arxiu

RESULTATS

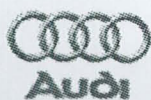
va fer 5ª amb un temps d'11"50, i 9"02 i 11ª, en 60MLL. Cristina Ferrando 12"29, en 9ª posició. En Salt de llargada va fer 3'75m acabant en 8ª posició i en Salt d'Alçada la 2ª amb 1'38 m.. En 2KM Marxa Lorena Buj va fer 12ª amb 13'42"2. lñaki Giner en 2000MLL va fer 7'24"99 i 7ª posició. Va participar també, l'atleta benicarlando Carlos Fabregat en Salt de llargada amb 4'48 m i 4ª posició i 3r. en 500MLL amb 1'22"83

El diumenge per la vesprada al mateix Velòdrom es va fer l'Autonòmic Juvenil amb la participació de quatre atletes del Baix Maestrat. En femines Elisabet Delshorts va fer 3ª en 60 MT amb 9"40 MMT i 2ª en 60 MLL amb 8"06

MMT. Anna Delshorts va ser 8ª en 60 MT amb 10'65 i 4ª en Salt de Llargada amb 4'76 m. Javi Colmeiro va fer 7è en 60 MLI amb 7"47 MMT i 4t en 200MLL MMP amb 24"05. Francisco García va sortir en 60 MLL amb un temps de 8"42, i en 200 MLI amb 26"11 MMP.

El dissabte també va tindre lloc el Campionat d'Espanya de Cross Juvenil a Santiago de Compostela, amb la participació de l'atleta del Baix Maestrat, Antonio Castro en un circuit de 6'605Km amb un temps de 23'41.

El diumenge va ser l'atleta veterà Julio Sánchez el que va participar al Campionat de Cross de Bombers a Irún.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

laveudebenicarlo

El Benicarló 'underground'

TEXT: Els Tafaners

Els tafaners hem sabut que a Amposta també fan una festa de la carxofa. Ens copien, no ens paguen royaltis i a més pretenen quedar-se tota l'aigua per a ells solets. La senyora Traver té motius per estar indignada, indignadíssima, on s'és vist, home!

Parlant de l'aigua. Un tafaner intrèpid va anar a Vinaròs i va comprovar de visu i in situ com havia estat coberta de terra la mitja rasa que havien excavat les màquines per la visita (electoral) que va substituir la posada de la primera pedra (electoral) de l'inici de les obres del transvasament. L'actuació de la senyora ministra i tota la seua cort d'antivalots, llauradors murcians amb entrepà i tetrabric i llepantes en general del partit, no l'ha superada encara cap de les aconseguides escenes dels films de Luis Garcia Berlanga. I no és que vulguem dir que tan absurda situació siga digna de ser considerada un esdeveniment cultural, no.

Parlant de cultura. Hi ha rumors que apunten que l'Ajuntament s'està plantejant la contractació d'algun assessor o tècnic cultural per tal de dinamitzar encara més si cap l'àmbit de la Cultura, així, amb majús-

cules, del nostre poble. Els tafaners aplaudim aquesta iniciativa i fins i tot estem disposats a col·laborar a trobar la persona adequada per desenvolupar una tasca de tanta envergadura. Hauria de ser algú del poble, bon coneixedor de la realitat Cultural, així, amb majúscules, de Benicarló, algú que haja demostrat abastament la seua capacitat de treball i el seu enginy i algú, sobretot, que estiga disposat a romandre de guàrdia sempre.

Parlant de guàrdies. Es comprén que alertat per la nostra informació de la passada setmana sobre la utilització de la Parança com a pixador públic, algun regidor s'ha pegat una passejada pels voltants per comprovar la veracitat de la nostra afirmació. És veritat, senyor Paco, no en diem de mentides.

Parlant de dir veritats. El setmanari d'informació supralocal El Dissabte ens va ensenyar una foto en què apareix el nostre company futbolero Rodolfo Serrano assegut al costat de l'inclit Enric Escuder durant la conferència de Josep Cuní. Igual és possible que estigueren parlant de com pot ser que setmana sí setmana també el bigotut regidor aparega per la portada de La Veu.

Incomprensiblement el peu de foto fa referència al líder socialista i no diu res del nostre carismàtic col·lega. Això no està bé, Alejandro. **Parlant d'El Dissabte.** Un tafaner ha vist una foto en el darrer número d'aquesta revista, no d'aquesta, no, d'El Dissabte, en què apareix el senyor alcalde emocionat després de les petites paraules que la seua senyora va pronunciar com a mantenidora d'una falla. Molt de compte, perquè es comença per fer aparicions públiques com aquesta i s'acaba sent regidora de Benestar Social com doña Ana Botella.

Parlant de doña Ana Botella i del seu amic estival Carlos Fabra. Es comenta que el president de la Diputació li ha dit a algun jutge i, per tant, haurà dit la veritat, que les falles de Benicarló no li agraden, que ací només venia a fer el paperot i per compromís. El que hauria de fer la senyora Traver es demanar-li que ens torne la carxofa d'or o de plata que li van atorgar en el seu dia i donar-li-la a algú que ens estimara de veritat.

Parlant de carxofes. Els tafaners hem sabut que a Amposta també fan una festa de la carxofa...

laveudebenicarlo@eresmas.com

Llibres de text i lectures recomanades
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat

COPISTERIA

LLIBRERIA

PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ